

Yucca flaccida var. smalliana

A növényt Merritt Lyndon Fernald írta le 1944-ben. Később 1964-ben H. E. Ahles a filamentosa változataként, majd 2004-ben D.B. Ward a flaccida változataként, végül 2001-ben Hochstätter a filamentosa alfajaként jegyzi. Bővebb magyarázat nélkül szerintem Ward nézete a legvalószínűbb.

A növény talajból sarjadó, törzset nem fejleszt. Levelei nálam 40-45 cm hosszúságot és 3cm szélességet érnek el, élőhelyén ennél kisebbek. A levél felálló, szélén göndör, finom rostok vannak, a levél felszíne sima. Növényemet 2019-ben vettem Németországból. Eredete jól dokumentált. Ide Illinoisból került Urbana egyik kertjéből, ahova a város egyik közparkjának átépítésekor mentették. Érdekesség, hogy bár eredeti élőhelye jóval enyhébb, ma már Illinois állam területén mindenütt előfordul a déli 6a klímazónától kezdve a középső 5b klímazónáig, és vélhetően a kertekből majd megjelenik az északi 5a klímazónában is. Komáromban is megfigyelhetők az Ácsi út mentén kerti hulladékból megtelepedett példányai, ezek némileg eltérnek, ezért mentettem ebből is magamnak belőle.

Kertben meglehetősen igénytelen, tűző napon vagy félárnyékban is megél, de igényli a legalább néhány órás közvetlen napfényt. Nem annyira agresszív, mint a filamentosa, gyökérszete nem annyira terjedő. Elvirágzás után a rozetta elhal, ezért néhány évente kiásom és egy gyökeres, fiatal hajtást leválasztok. A többi gyökérrel felfelé egy év alatt kiszárad, ezután komposztálható.

Növényvédelme nem bonyolult, levelét a gombabetegség foltossá teheti, júniustól a pajzstetvek is megjelennek, melyeket a hangyák terjesztenek. Ezek ellen permetezni kell. Virágzáskor polifág tetvek támadhatják a virágokat, őket napnyugta után Chemotoxszal szoktam elintézni. Az éretlen termést (ha a virágokat beporoztuk) a hangyák szokták rágni, nálam ők is megkapják a Chemotoxot.